

Lyžování

Odstavila své malé auto na osvětleném parkovišti.

Jiná auta tam nebyla.

Při vystupování se uhodila do hlavy. Zatraceně!

Byla na své malé auto příliš velká.

Na ženu byla opravdu velká.

Velká a přitom dobře vypadající, řekl by někdo.

Vypadala žensky na mužský způsob a v obličeji měla pravidelné rysy.

Vynesla z auta lyže a připnula si je.

Večer byl chladný a hvězdy jasně svítily.

Osvětlená běžkařská dráha (die Loipe) se koupala v bílém, ledově chladném světle.

Bylo pět dní před vánoce.

Jemný sníh, který napadl včera, působil měkkým dojmem.

První kopce byly ty nejtěžší.

Její svaly ve stehnech byly ještě ztuhlé a chladné.

Napínala své dlouhé tělo a zdolávala první svahy pravidelným, i když ne příliš vysokým tempem.

Ticho bylo to nejlepší ze všeho.

Panoval jen chlad, tma a osvětlená stopa.

Bylo to tím, že vyrazila do stopy tak pozdě večer, bylo téměř půl jedenácté.

Šumění lyží ve sněhu se stalo osamělým rytmem, který tloukl v taktu s jejím srdcem.

Pomalou se uvolnila.